

& tor primus, Lictor proximus, ut passim apud Scriptores legitur; at non pro eodem primus, & proximus. Proximus enim inter duodecim postremus erat, qui agmen cladebat, & proxime a Magistratu aberat. Unde Valerius Maximus lib. 11. c. 2. num. 4. maxima diligentia Majores hunc morem retinuerunt, ne quis se inter Consulem, & proximum Lictorem, quamvis officii caussa una progrederetur, interponeret. Is apud Eruditos summus Lictor erat, qui & inter Lictores caput. Mandata a Magistratu, & literas, accipiebat, & ea praetabat, quae operae familiarioris dicebantur.

Lictorum insignia fuerunt fasces, virgæ, secures, &c. Fasces erant bacilli aliquot teretes loro colligati in modum fascis; quorum imagines in nummis, & lapidibus, intuemur. Fascium inventionem Vetuloniæ, Hetruriæ urbi, Silius Italicus 8. 484. adscribit.

*Mæoniæque decus quondam Vetulonia gentis,
Biffenos hæc prima dedit præcedere fasces,
Et junxit totidem tacito terrore secures.*

Hinc Tarquinio Prisco, Romanorum Regi, Hetruscorum Legati duodecim fasces attulerunt; mos enim erat, Hetruriæ Regi securim, & virgarum fascem, Lictorem præferre. In fascibus virgæ continebantur, quæ, vel ex ulmo, vel ex vetula, fiebant. Plautus 3. 2. 28.

*Ubi sæpe ad languorem tua duritia dederis octo
Validos Lictores, ulmeis affectos lenti virgis.*

Et Plinius 16. 18. *Betula arbor est gall ca, mirabilis candore, atque tenuitate, terribilis Magistratum virgis.*

Dictatori vigintiquatuor Lictores præibant; quia, quum in eo duplex imperium agnosceretur, eidem insignia Consulis utriusque concedebantur. Appianus bell. civ. 1. p. 412. *Secures ei (Syllæ) ut Dictatori,*

præ-